

Khoa PHCN

Hñ i Thññ ng Lãn Ông LÊ Hñ U TRÁC

1. Có bñ nh nên xem xét đã rñ i mñ i bñ c thuñ c, mà vì ngñ i ãm mñ a vñ t vñ , không chñ u ãñ n thñm mà ãñ cho thuñ c, ãó là Tñ i Lññ i.
2. Có bñ nh nên uñ ng thñ thuñ c nào ãó mñ i cñ u ãññ c nhñ ng sñ ngññ i bñ nh nghèo túng, không

Tám từ cần tránh của người thầy thuốc

Viết bởi Biên tập viên

Thứ sáu, 21 Tháng 2 2014 12:53 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 21 Tháng 2 2014 13:01

trở đầu của bạn, nên chờ cho loãn thuốc rồi thì n, đó là TÔI BẠN XIN.

3. Khi thầy bệnh chết đã rõ, không nói thớt mà lúi nói ló mớ để làm thì n, đó là TÔI THAM.

4. Thầy bệnh đau chổa, nói đau là khó, le lói, chau mày, đau cho người ta sợ để lấy nhieu thì n, đó là TÔI LẠ DỐI.

5. Thầy bệnh khó, đáng lý phải nói thớt rồi mới hết sợ cớ u chổa nhưng lúi sỏ mang thì n là không biết thuốc, vói lúi chổa chổc đã thành công, mà đã nhói vói thì không được húi lúi, nên kiên quyết không chổu chổa, đến nỗi người ta bó tay chổu chổt, đó là TÔI BỐ T NHÂN.

6. Có trường hợp người bệnh ngày thối thối có bất bình với mình, khi họ mớ bệnh phải nhói đến mình, liền nghĩ ra ý nghĩ oán thù, không chổu chổa hết lòng, đó là TÔI HỢP HỒI.

7. Lúi nhói thầy người mớ cô, góa bụa, người hiên, con hiếm mà nghèo đói ốm đau thì cho là chổa mớ công vô ích, không chổu hết lòng, đó là TÔI THỐT ĐỐC.

8. Lúi nhói xét bệnh còn ló mớ, sợ cớ còn non mà đã cho thuốc chổa bệnh, đó là TÔI DỐT NÁT

(Trích từ Hội Thầy thuốc Y Tông Tâm Lĩnh, 6 tập, Hội Y học Dân tộc TPHCM tái bản năm 1986)